

Lezen: Filippenzen 2:1-11

Thema: de enige manier

Bijzonderheid: filmpje van YouTube als illustratie: https://www.youtube.com/watch?v=OU_Eve6qZdA

Eerste van drie preken over dienstbaarheid/nederigheid richting Pasen (volgende week marathondienst, daarna Palmpasen)

Lieve mensen,

Afgelopen dinsdag hadden we vergadering van de kerkenraad. Janneke opende met een ervaring. De zaterdag ervoor had ze een verhaal gehoord, samen met Bless Ouden Noorden, over veiligheidsbeleving. Uit dat onderzoek bleek:

Slide Verbinding is de voorwaarde voor veiligheidsbeleving

Mensen voelen zich onveilig als er segregatie is. Afstand en verwijdering. Vooroordelen van de buitenkant, zonder dat je je werkelijk verplaatst in de ander. Dan plaats je hekken om je tuin, maar voel je je toch niet veiliger. De sloten op je deur houden je gevangen, in plaats van dat ze vrijheid geven.

Dus de enige manier voor veiligheid en vrijheid is: de kloof overbruggen. Je verplaatsen in de ander. En dat hadden we ook zonder onderzoek wel kunnen weten. Dat is namelijk wat Jezus ons voordoet. En verkondigt.

Het thema van deze dienst is:

Slide **De enige manier om te bevrijden**

Meer dan 200 paarden zitten vast op een kwelder. Ingesloten door water. Hoe moet je die redden? Het leger kwam er aan te pas, maar dat mislukte. De dieren werden in de gaten gehouden door een veearts. En werden bijgevoerd. Maar toch moesten ze daar weg. Want onderkoeling dreigde.

Een Friezin kwam op het lumineuze idee om de paarden te bevrijden met paarden. Als enkele mensen te paard door het water naar dat kleine eilandje zouden komen, dan zou de leidende merrie gehalsterd en meegetrokken kunnen worden. En dan zou de rest wel volgen. Zo werd besloten. Toen de amazones de paarden naderden, bleek dwang van de leidende merrie niet nodig. Het bleek ook niet hinderlijk dat de reddingspaarden bereden werden. Zodra de ruiters in de buurt kwamen, we zagen het, volgden de paarden. En zo werden alle paarden zonder dwang bevrijd uit hun benarde positie.

Als beeld van de redding door Jezus is dat prachtig. Om twee dingen die je ziet.

Slide Afdalen

Om paarden te redden van het water, moeten de andere paarden letterlijk afdalen in het water. Van de veilige dijk worden ze het water in gestuurd om de andere paarden te redden. Dat is spannend. Dat moet je aandurven. Maar voor de redding van de paarden was het nodig.

Jezus is God. Hij leeft volmaakt. In de eerste dienst over relaties – die over de relatie in God zelf – zagen we dat God in zichzelf volmaakte liefde is. Het is echt goed. Vader, Zoon en Geest ervaren in die relatie ruimte, erkenning, waardering en alles wat bij volmaakte liefde hoort. Waarom in hemelsnaam zou je nog iets anders willen. Maar de Zoon daalt af. Hij hield zijn gelijkheid aan God niet vast. Het gaat zelfs zo ver, dat Jezus uiteindelijk sterft. Zo diep daalt hij af. In het water van de dood. Om jou en mij te bevrijden uit de gevangenis van de zonde.

Dat is verschrikkelijk spannend voor hem geweest. In de hof van Getsemane smeekt hij om niet te hoeven lijden. Om niet te hoeven sterven. Het is niet maar dat hij het even doet. Omdat hij toch ook God is, dat hij het daarom vanuit een soort controle en dus bijna afstandelijk over zich laat komen. Omdat hij misschien de afloop weet ofzo. Nee, de Zoon daalt écht af. Gaat echt heel diep. Kopje onder. En dat is een enorm offer voor hem geweest. Wij kijken daar misschien nog wel eens een beetje contractueel naar. Zo van ja, zo moest het en zo ging het ook. Maar besef dat Jezus afdaalt. Lijdt. Sterft. Om jouw vrijheid. Het is de enige manier om te bevrijden. Weet dat het hem verschrikkelijk veel kost. Zijn angst in die olijftuin is met geen pen te beschrijven. En is echt. Zo echt wordt God mens. Hij daalt af vanuit zijn heerlijke en veilige plek. Voor jou en mij.

Slide Inleven

De enige manier om paarden te bevrijden is met paarden. Hoe overbrugt God de kloof die ontstaan is tussen ons en hem? En dat is niet alleen een kloof tussen ons en hem. Nee, daardoor is ook geluk niet bereikbaar. We kunnen niet meer bij volmaakte vrijheid. We zijn afgesneden van hoe het Gods bedoeling was. Het vredige, rustige en veilige leven zonder stress. Afgesneden van het paradijs. Doordat we ver onder het niveau leven dat de bedoeling was. Hoe overbrugt God die kloof?

Ze hadden de paarden kunnen dwingen. Zet er iemand tussen met een zweep en jaag ze op. Gegarandeerd waren er ook heel wat paarden uiteindelijk via het water op het droge beland. Het zou stressvol zijn en meer slachtoffers kosten. En alleen de sterkste paarden zouden het redden.

Veel godsdiensten doen het zo. De zweep erover. Goed je best doen. Voldoen aan de regels. En dan kom je er. De God van de Bijbel doet het anders. Hij steekt over. Hij wordt mens in Jezus. En dus begint Paulus in onze tekst over ontferming en troost. Over bemoediging en medelijden. God verplaatst zich in ons. Hij zoekt ons op in onze situatie. Van zijn kant slaat hij de brug. Niet op eigen kracht hoeft je de oversteek te wagen. Hij komt je halen. En gaat voor je uit. Jij hoeft alleen maar te volgen.

En zo schetst Paulus in onze tekst hoe de bevrijding uit onze benarde positie plaatsvindt. En dan zegt hij er bij: zoals Jezus met jou en mij omging. Zo moet jij ook met je medemensen omgaan. Jezus daalt af en wordt mens onder de mensen. Die houding is ons tot voorbeeld. Omdat hij jou en mij zo bevrijdt. Moet jij op jouw beurt anderen bevrijden.

Want het is opvallend. Hij heeft het in onze tekst vooral over de sfeer binnen de gemeente van Filippi. Eensgezindheid. Dienstbaarheid. De ander belangrijker vinden dan jezelf. Geen geldingsdrang. Bescheiden zijn. Binnen de gemeente dus. Maar hij schrijft dat in het kader van 'naar buiten treden'. Goed leven, goed met elkaar omgaan, als getuigenis. *Practice what you preach*. De gemeente is oefenplaats van het volgen van Jezus. Daarin leer je Jezus volgen in zijn omgang met de ander. En uiteindelijk is het doel dat je op die manier ook de wereld bereikt.

En dan gaat het er dus om, dat je je probeert in de ander te verplaatsen. Te kijken vanuit haar of zijn perspectief. Niet vanachter je gesloten deuren en je aangeharkte leven de ander naar binnen proberen te lokken. Maar verbinden door zélf de oversteek te maken. De enige manier om veiligheid en vrijheid te bereiken. Voor jezelf én voor de ander. Is: de kloof overbruggen. Je verplaatsen in de ander. Dan krijgen de mooie woorden van de kerk waarde. Omdat ze uitmonden in concrete daden van liefde.

We zeggen wel eens: het is de taak van de kerk om de waarheid te bewaren en te verkondigen. Het mooie van de Bijbelse waarheid is echter: het is geen mening, maar een persoon. Jezus zegt: ik ben de waarheid. En de kerk is dus geroepen om die persoon te representeren. Present te stellen in deze wereld. Dat betekent dat de deuren van je hart en van je huis opengaan. En dat je van jou uit de kloof overbrugt. Je interesseert in de ander. Door zijn of haar ogen probeert te kijken. Als je die beweging maakt. Dan volg je Jezus. En dan red jij mensen.

Afdalen. Zo voelt het misschien. Hier in de kerk is het veilig en voel je je geliefd. Durf je dat eigenbelang op te geven? En het belang van de liefde van Jezus voor die ander voorop te stellen? Wil je je in de ander verplaatsen? Zoals Jezus mens werd om mensen te redden?

Paulus zegt het ergens anders zelf als volgt:

Slide ¹⁹Omdat ik van niemand geld aanneem, ben ik helemaal vrij. Maar ik gebruik die vrijheid om me aan te passen aan alle mensen met wie ik omga. Zo wil ik zo veel mogelijk mensen voor het geloof winnen.

²⁰Als ik bij Joden ben, gedraag ik me als een Jood. Dat doe ik om hen voor het geloof te winnen. Mijn leven wordt niet beheerst door de Joodse wet. Toch gedraag ik me bij mensen die leven volgens de Joodse wet, als iemand die ook leeft volgens die wet. Dat doe ik om hen voor het geloof te winnen.

²¹Bij mensen die niet leven volgens de Joodse wet, gedraag ik me als iemand die ook niet leeft volgens die wet. Dat doe ik om ook die mensen voor het geloof te winnen. Maar ik leef natuurlijk wel volgens de wet van Christus, en ik doe precies wat God van mij vraagt.

²²Bij christenen met een zwak geloof gedraag ik me als iemand die ook een zwak geloof heeft. Zo zorg ik ervoor dat ze vasthouden aan hun geloof.

Ik pas me dus altijd aan, aan alle mensen met wie ik omga. En dan zijn er altijd wel een paar die gered zullen worden, omdat ze gaan geloven. ²³Zo doe ik mijn best om aan iedereen het goede nieuws te vertellen. En ik hoop dat ik ook zelf in Gods nieuwe wereld kom.

(1 Korintiërs 9, BGT)

Zo leef je het evangelie. Verbinding tot de max. Jezus navolgen zoals hij de kloof overbrugt. Hij daalde af. Wordt mens. Want paarden red je met paarden.

Amen

Slide (vlak voor de collecte)

Vragen om te bespreken:

- Wanneer had jij voor het laatst het gevoel dat je moest afdalen om een ander te bereiken?
- Hoe veilig voel je je bij (de mensen van) Jezus?

